

**ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยว
ของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี**
**Factors affecting the management and support of tourism
of Cha-am municipality, Cha-am district, Phetchaburi province**

ฐากร หอมกลิ่น¹ ทองใบ ธีรานันท์ทางกูร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 253 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้สถิติทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ส่วนด้านการอนุรักษ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และประชาชนในเขตประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีเพศ และ อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผล การบริหารและการสนับสนุนต่อการท่องเที่ยว เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

This research intended to study factors that influence the management and support of tourism of Cha-am Municipality, Phetchaburi. Samples of this study were 253 residences of Cha-am Municipality. The tool used for this research was a questionnaire. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation; for analysis of difference, t-test and one-way ANOVA were used. The research revealed that the level of opinion of Cha-am Municipality's residences is moderate. Thorough examination of each aspect revealed that the factor with the highest average score is improving and developing of tourist attractions; followed by supporting and promoting tourist attractions; meanwhile, preserving of tourist attractions has the lowest average score. Additionally, the residences of Cha-am Municipality from difference sex and occupation had significantly different opinions toward the management and support of the tourism of Cha-am Municipality; with the level of statistical significance of .05.

Keywords: factors that influence, management and support the tourism. Cha-am municipality

¹ อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัยในพระราชูปถัมภ์

ความเป็นมาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2522 ได้นิยามอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง อุตสาหกรรมใดๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรไทยโดยมีค่าตอบแทน และหมายความรวมถึงธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม นักท่องเที่ยว ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานตากอากาศ ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว การดำเนินงาน นิทรรศการ งานแสดง ออกร้าน การโฆษณาหรือดำเนินการอื่นใด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการดำเนินการท่องเที่ยว พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522) และด้านคุณภาพการจัดการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ก็นับว่ามีศักยภาพและความสามารถที่สูงติดอันดับแนวหน้าของเอเชียและเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วโลกจนภาครัฐได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสร้างความเป็นเลิศด้านการท่องเที่ยวในตลาดโลก โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาให้ประเทศไทย เป็นมหานครท่องเที่ยวแห่งเอเชีย อย่างไรก็ตามการเร่งพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยที่ผ่านมาปรากฏว่ามีผลทั้งด้านบวกและด้านลบโดยผลทางด้านบวกก็คือการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวโดยจะเห็นได้ว่ามีรายได้เพิ่มมากขึ้นในทุกปี เกิดการขยายตัวของอัตราการจ้างแรงงานในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบโทรคมนาคม เป็นต้น แต่อีกด้านหนึ่งก็คือ ผลกระทบในแง่ลบที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็คือ เกิดความเสื่อมโทรมของพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เกิดปัญหาด้านมลภาวะที่เป็นพิษในด้านต่างๆ เช่น ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาการจราจร ปัญหาด้านอาชญากรรม เป็นต้น ที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่ารูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวจึงมักจะประสบปัญหาที่สวนทางกันระหว่างการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและการพัฒนาพื้นที่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่แหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ

ชะอำเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตากอากาศ ประเพณีชายฝั่งทะเล ที่ขึ้นชื่อมากแห่งหนึ่งของประเทศไทย ความมีมนต์ขลังจากอดีตเพราะชะอำเป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศของเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีระยะใกล้กับกรุงเทพมหานคร การเดินทางสะดวกทำให้นักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร มีกำลังซื้อสูงสามารถเดินทางมาพักผ่อนตากอากาศได้โดยสะดวกสบาย อีกทั้งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำเงิน ทำรายได้เข้าประเทศไทยเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเจริญเติบโตขึ้นเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการลงทุนทั้งภาครัฐ และเอกชนเป็นจำนวนเงินมหาศาลทั้งที่ลงทุนในธุรกิจโรงแรม บริษัทนำเที่ยวไทยและต่างประเทศ ตลอดจนธุรกิจร้านอาหาร ร้านขายเครื่องประดับเพชรพลอย ธุรกิจบันเทิง ฯลฯ ส่วนในภาครัฐมีการลงทุนในการจัดสรรงบประมาณด้านการท่องเที่ยว การปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบำบัดน้ำเสีย ระบบระบายน้ำในเขตเทศบาล จากทั้งเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และงบประมาณจากส่วนกลาง ซึ่งจากข้อมูลทางสถิติจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 2 ระบุว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว เทศบาลเมืองชะอำจังหวัดเพชรบุรีในช่วงครึ่งปีแรกปี 2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,235,649 คน แบ่งเป็นชาวไทย 822,260 คน

เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันในปี 2548 ร้อยละ 2.78 และชาวต่างชาติ 411,189 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันในปี 2558 ร้อยละ 17.23

เทศบาลเมืองเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่อาศัยหลักการปกครองแบบกระจายอำนาจ ซึ่งมีพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) เป็นกฎหมายรองรับได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ และด้วยการที่พระราชบัญญัติเทศบาลได้จัดตั้งขึ้นตามนโยบายรัฐบาลในเรื่องการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น เพื่อต้องการให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเอง และตัดสินใจในการบริหารกิจการเทศบาลได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้การบริหารงานและการดำเนินการต่างๆ ของการบริหารเทศบาลประสบผลสำเร็จได้ดี คือ การบริหารจัดการที่ดีซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเอง ถือได้ว่าเป็นเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจที่แท้จริง โดยพันธกิจของเทศบาลเมืองชะอำ คือ จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนา คุณภาพชีวิตจัดระเบียบชุมชน / สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวสนับสนุนการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานท้องถิ่น

ดังนั้นจากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นมูลเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการ

กำหนดแผนพัฒนาบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีให้มีทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนจุดมุ่งหมายของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีและประชาชนร่วมกัน นอกจากจะทำให้ปัญหาและความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็น การบริหารด้านการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการมอภารกิจด้าน ด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลให้มีคุณภาพสูงขึ้น ทั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ วางแผน การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังส่งผลให้ประชาชนในชนบทที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายของ เทศบาล รวมไปถึงเป้าหมายในการพัฒนาของประเทศตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาสามปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีเพศสภาพ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative approach) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 36,029 คน (เทศบาลเมืองชะอำ, 2558) ผู้วิจัยจึงใช้สูตรในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง หลักการคำนวณของ Yamane (กาสิก เตชะนันทาก, 2553) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 253 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended questions)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่า (Rating scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือกับประชาชนในเขตประชากรของเทศบาลเมืองชะอำที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 253 คน เพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว จากหน่วยงานราชการ และเอกชน โดยการค้นคว้าจากหนังสือทางราชการ ตำรา เอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วได้

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ใช้การหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

3.2 ความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จัดกระทำโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test independent) และจำแนกตามอายุ สถานภาพ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กลุ่มตัวอย่าง 253 คน โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 141 คน

คิดเป็นร้อยละ 55.7 สถานภาพสมรส จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่อายุ 18-30 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี / ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อการบริหารและสนับสนุนการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นของประชาชนเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยว พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ส่วนด้านการอนุรักษ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อทำการศึกษาลงไปในรายละเอียดแต่ละด้าน

ด้านการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ เทศบาลเมืองชะอำมีการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ส่วนเทศบาลเมืองชะอำมีการส่งเสริมสนับสนุนและให้งบประมาณแก่ประชาชนเพื่อปลูกปาล์วนุรักษ์ธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำจากสื่อต่างๆ มากๆ จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น มี

ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์เน้นการชูจุดขายภาพลักษณ์ที่โดดเด่นและแตกต่างของแหล่งท่องเที่ยว และได้รับทราบการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจากสื่อต่างๆ อย่างครอบคลุม เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ส่วนงบประมาณในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำ มีเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านการอนุรักษ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า หาดชะอำมีความอุดมสมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำเพราะแหล่งท่องเที่ยวหาดชะอำ ส่วนทรัพยากรธรรมชาติในเขตเทศบาลเมืองชะอำได้รับการพัฒนาและเพิ่มงบประมาณมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบการวิจัย
1. สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน มีค่า Sig เท่ากับ .020 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05
2. สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีสถานภาพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับสมมติฐาน มีค่า Sig เท่ากับ .124 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบการวิจัย
3. สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับสมมติฐาน มีค่า Sig เท่ากับ .512 ที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. สมมติฐานการวิจัยที่ 4 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน มีค่า Sig เท่ากับ .005 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05
5. สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับสมมติฐาน มีค่า Sig เท่ากับ .151 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1 ประชาชนในเขตประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนพล สกุลสุขมงคล (2555) ได้ศึกษา การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวและการบริหารจัดการปางช้างที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจ ด้านการบริการแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มา

ท่องเที่ยว และความคิดเห็นต่อการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวและการบริหารจัดการปางช้าง ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านการนำ/จูงใจนักท่องเที่ยว และด้านการควบคุมคุณภาพการให้บริการ มีความสัมพันธ์ และมีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวปางช้างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 4 ประชาชนในเขตประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล อภินทวัฒน์ (2551) ได้ศึกษา พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการพระราชวังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นและความพึงพอใจโดยรวมแตกต่างในด้านการวางแผนให้บริการ และด้านการจัดองค์การเพื่อบริการ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในด้านการควบคุมคุณภาพบริการแตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีประเทศที่พักอาศัยปัจจุบัน และภูมิลำเนา (ต่างประเทศ) มีระดับความคิดเห็นในด้านการวางแผนให้บริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของคณินันต์ เมฆดี (2550) ได้ศึกษา พฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริหารจัดการเรือท่องเที่ยว ในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ผลงานวิจัยพบว่า ลูกค้าที่มีอายุระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพสมรส มีระดับความคิดเห็น ความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ประชาชนเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีมีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยว พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ และการชูจุดขายภาพลักษณ์ที่โดดเด่นและแตกต่างของแหล่งท่องเที่ยว ยังไม่มากพอ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามเพศ และอาชีพ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการปรับปรุงการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และด้านการอนุรักษ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน ดังนั้นควรส่งเสริมการจัดการกิจกรรมการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เป็นความสนใจของประชาชนเพศชายมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดการกิจกรรมการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงผจญภัยหรือการรูปแบบหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบมากขึ้น สามารถตอบสนองรูปแบบความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและหญิงได้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย

2. จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตประชากรของเทศบาลเมืองชะอำ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำแตกต่างกัน ดังนั้นควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์และการให้บริการแหล่งข้อมูลหรือเอกสารทางการท่องเที่ยวที่มาจากการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องติดต่อประสานงานกับภาครัฐ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้ประกอบการธุรกิจในทุกภาคส่วนเพื่อให้ประชาชนทุกอาชีพในด้านการประชาสัมพันธ์ได้รับข้อมูลการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ เพื่อให้เกิดการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องเกิดจากการพัฒนาตนเองบวกกับการร่วมมือกันของธุรกิจต่างๆ ในทุกๆ ฝ่าย ให้มีการพัฒนาการบริหารและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่ความยั่งยืนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กาลัก เต๊ะขันหมาก. (2553). **หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- คณินันต์ เมฆดี. (2550). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริหารจัดการเรือท่องเที่ยวในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

دنۇفل سگۇلسۇمىنگىل. (2555). **การดำเนินธุรกิจ
ท่องเที่ยวและการบริหารจัดการปางช้างที่มี
ผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.**

มىنگىل อกىنىھۇدىنى. (2551). **พฤติกรรมและความพึง
พอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหาร
จัดการพระราชวังบางปะอิน จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
เทศบาลเมืองชะอำ. (2558). **เทศบาลเมืองชะอำ.**
<<https://th.wikipedia.org/wiki/>> (26 เมษายน)**